

بسم الله الرحمن الرحيم

من المؤمنین رجال صدقوا ما عاهدوا الله علیه فمنهم من قضی نحبه و منهم من ینتظر و ما بدلوا تبديلا (1)

با تألم و تأسف بسیار، خبر شهادت مظلومانه‌ی روحانی مجاهد و خستگی‌ناپذیر و رهبر فداکار حزب الله لبنان، حجة الاسلام آقای سید عباس موسوی و همسر و فرزند خردسالش را به دست جنایت بار رژیم صهیونیست دریافت کردم. (2)

رحمت خدا بر این سید عالی‌قدر و شجاع و با اخلاص و هوشمند ؛ و لعنت و نفرین خدا و خلق بر صهیونیستهای ددمنش و خون‌آشام که در راه مقاصد پلید و تجاوزکارانه‌ی خود، از هیچ جنایتی رویگردان نیستند ؛ و بر حامیان خبیث و مستکبرشان که با چشم‌پوشی از جنایات بزرگ آن رژیم و کمک به ادامه‌ی آن، چهره‌ی ضد انسانی و خباثت‌بار خود را بیش از پیش آشکار می‌کنند و از هیچ توطئه و خیانتی علیه مسلمانان حق‌طلب روی نمی‌گردانند.

خون بناحق‌ریخته‌ی این شهید بزرگوار عزیز و همراهان مظلومش، مبارزه‌ی حق‌طلبانه‌ی مردم لبنان و فلسطین را بر ضد اشغالگران صهیونیست جدی‌تر و عمیق‌تر خواهد ساخت. این سید عالی‌قدر که علم را با عمل، و گفتار را با صدق، و فداکاری را با درایت توأم کرده بود، در راه هدف الهی و مقدس خود - که دفاع از اسلام و مقابله با ظلم و تجاوز بود - به شهادت رسید و به سعادت ابدی نایل آمد و راه او به وسیله‌ی یاران و همسنگران‌ش و ملت مسلمان و مظلوم لبنان و فلسطین ادامه خواهد یافت.

اسرائیل و امریکا بدانند که این‌گونه جنایات نخواهد توانست راه سلطه‌گری ظالمانه‌ی آنان را هموار کند و ملت‌هایی را که در طول سالیان دراز مورد ظلم و شرارت آنان قرار گرفته‌اند، بترساند.

این‌جانب این شهادت افتخارآمیز را - که پاداش خداوند به جهاد مستمر آن انسان مخلص و فداکار بود - به ملت لبنان و به جوانان پاک و عزیز حزب الله و رهبران آن، مخصوصاً به خانواده و دوستان و ارادتمندان آن شهید بزرگوار تبریک و تسلیت می‌گویم و رحمت و فضل الهی را برای وی مسألت می‌کنم.

والسلام علی عبادالله الصالحی

سید علی خامنه‌ای

سیزدهم شعبان هزار و چهارصد و دوازده

مطابق با بیست‌وهشتم بهمن ماه هزار و سیصد و هفتاد

(1) احزاب: 23

(2) شهید سید عباس موسوی در سال 1331 هجری شمسی در شهرک نبی‌شیت از توابع بعلمک دیده به جهان گشود. در سال 1346 برای ادامه‌ی تحصیلات دینی به حوزه‌ی علمیه‌ی نجف رفت و از محضر اساتید بزرگی چون آیه‌الله العظمی خوئی و آیه‌الله شهید سید محمدباقر صدر کسب فیض کرد. در سال 1357 به لبنان بازگشت و در همان سال حوزه‌ی علمیه‌ی بعلمک را تأسیس نمود. وی از هواداران سرسخت مبارزه با دشمن صهیونیستی در لبنان و بویژه

مناطق اشغالی جنوب لبنان بود و از بنیانگذاران جنبش انقلابی حزب الله لبنان به شمار می‌رفت. وی در سال 1369 پس از شیخ صبحی طفیلی به عنوان دومین دبیر کل حزب الله لبنان برگزیده شد و در تاریخ 27/11/1370 پس از ایراد سخنرانی در مراسم هشتمین سالگرد شهادت شیخ راغب حرب در جبشیت، هنگامی که با اتومبیل عازم بیروت بود، در منطقه‌ی تفاحتا در جنوب لبنان در معرض حمله‌ی هلیکوپترهای توپدار رژیم صهیونیستی قرار گرفت و به همراه همسر و فرزند خردسالش به شهادت رسید.